תלמוד בבלי · ראשונים · ריי"ף · מפרשים · הגהות הב״ח

הגהות הב"ח על ריי"ף מועד קטן

רבי יואל סירקיש [הב"ח]

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

הגהות הב"ח על רי"ף מועד קטן

רבי יואל סירקיש [הב"ח]

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/הגהות-הבח-על-ריף-מועד-קטן/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה 202611200317-v39 של הספרייה.

תוכן העניינים

דף א. 4
דף א: 4
דף ב. 4
דף ב: 5
דף ג. 5
דף ג: 5
דף ד. 6
דף ד: 6
דף ה. 7
דף ה: 7
דף ו. 8
דף ו: 8
דף ז. 8
דף ז: 8
דף ח. 8
דף ח: 8
דף ט. 8
דף יב: 9
דף יג. 9

דף א.

הסוכות כתיב כצ"ל:
תיבת הוא נמחק:
נ"ב והם:
נ"ב דלא פסדי. אבל שתו לפני המועד ישקם במועד דפסדי וכו':
צ"ל דמשום:
הוא כצ"ל:
בור עמוק ובו מים של גשמים מכונסין כצ"ל:
נ"ב ואסור:
אינון כצ"ל:
תיבת צורך נמחק:
צ"ל צורך המועד:

דף א:

נ"ב ג"כ:
נ"ב מעט:
נ"ב מעט:
צ"ל אחר:
פסקי וטרח כצ"ל:
ומיטרח ומייתי: א"ר ירמיה ועדיין היא מנטפת כלומר כל זמן כצ"ל:
פסק כצ"ל:
עוגיות דרך גפנים לעשות עוגיות עוגל סביב להתכנס כצ"ל:
נ"ב בור:
קלקולי המים. מים המכונסין בגומות לשתייה ונמשכים לתוכן זבלי רה"ר ומקלקלין אותן מתקנין אותן וסותמין החריצין שבהם הולך הזבל לבור: וחוטטין מנקרין כמו שעושין לבורות שלנו שמוציאין מתוכו צרורות וקיסמין ועפרורית שנופל בו: ומציינין. כו' ושופך והוא סימן להולכי דרכים ועוסקי טהרות כצ"ל:

דף ב.

ועוקרין כצ"ל:
נ"ב על:

כלומר לנוקבו ולהרחיבו כדי כצ"ל:
אסור דלא פסדי אבל זרעים ששתו לפני המועד פסדי אי לא הדר ומשקה להו אבל הני כזרעים ששתו לפני המועד דמו כצ"ל:
אמה להכיל המים שנמשכים כצ"ל:

דף ב:

נ"ב מפסדי טפי ולהפסד מרובה חששו:
ענף של עץ שקורין וכו' כצ"ל:

דף ג.

נ"ב מאי לא יעורר על מתו אמר רב כד הדר ספדנא. במערבא אמרי יבכון עמיה כל מרי ליבא מאי שנא ל' יום א"ר כהנא ואמרי לה אמר רב יהודה אמר רב מעשה כצ"ל:
נ"ב הוא:
נ"ב אתה:
טהור ועומד הוא כצ"ל:
נ"ב המטה:
על מתו ושלשים וכו' כצ"ל והד"א:
נ"ב שדורשין:
צ"ל ביה:
נ"ב לשון הגמ' ורמינהו המלקט עצמות אביו ואמו ה"ז מתאבל עליהם כל היום ולערב אין מתאבל עליהם ואמר רב חסדא אפילו צרורין לו בסדינו אמר אביי מפני ששמחת הרגל עליו.
צ"ל סופן:

דף ג:

צ"ל מנסרים:
צ"ל ושלשה:
לעשות לו ארון וכו' ולעשות כולו בתחלה כצ"ל:
נ"ב גמ':
נ"ב מתני':
צ"ל דמתוך:

נ"ב לא ישאנה אלא בחג דאומר אמתין כו' דסבר אית לי רווחא דסלקין לי סעודתן להכי כצ"ל:
צ"ל אית לי:
אותה שפיקסה כבר מותרת ליטול מעל פניה כצ"ל:
צ"ל שנארג:
צ"ל בחפת:
נ"ב פי' בעל כרחך לא היה דעתם לשוב ביום כ"ב דקי"ל דשמיני טעון לינה כדאסקינן בפ' לולב וערבה. אלא ודאי היה דעתם לשוב לבתיהם ביום כ"ג ואם איתא דהיו צריכין לקחת עוד רשו' ביום כ"ג למה היה להם ליטול רשות ביום כ"ב כל עיקר אלא ודאי דביום כ"ג אע"פ שלנו הליל' אחר כ"ב לא היו צריכין לחזור ולקחת רשות משום דאדעתא דהכי שיסעו למחר שיהיה כ"ג לקחו רשות אלא מפני שנמלכו ונשארו שם כל יום כ"ג והיה דעתם ללון בעיר ולשוב לבתיהם למחר ביום כ"ד לכך הוצרכו לחזור וליקח רשו' ביום כ"ג פעם שני' שילכו למחר ביום כ"ד אבל לקיחת הרשות לא היה ביום כ"ד עצמו שהרי נאמר וביום עשרים ושלשה וגו' אלא ודאי ביום כ"ג לקחו רשות לצורך הליכת יום כ"ד:

דף ד.

צ"ל רב:
צ"ל לכאן ולכאן:
צ"ל תחיבה:
צ"לשמכה:
נ"ב כשהן חלקות יותר מדאי ואינן טוחנין יפה: בת עינא. נקב שברחיים התחתונה שתחוב בו הברזל ונקב שבעליונ' כצ"ל:
נ"ב דזמנין דמיתקל ומת כצ"ל:
נ"ב חמור:
לכסכס להכות עליהם שיצא האבק לחוץ דמעשה הדיוט הוא שכל אדם יודע לעשות כן כצ"ל:
נ"ב אבל:
בגבשושית ובגומות כצ"ל:

דף ד:

תנוראי כצ"ל:

ושפין את הסדקין וכו' כצ"ל:
אבל לא כצ"ל:
ויעברו שם כדי לזבל שדהו באותן המים ובשדה בור עסקינן וכי שרו רבנן להשקות במועד שדה שיש בו זרעים כצ"ל:
נ"ב כשהן:
צ"ל והוי:
שיצא כצ"ל:

דף ה.

תיבה שאירעו נמחק:
נ"ב להכביד:
נ"ב המועד:
צ"ל דלא:
אונס כו' וכיון כצ"ל:
נ"ב אסור לו לטעון בידו בימי אבלו: לא מיבעיא בימי אבלו דאסור כצ"ל:
נ"ב אבלותו:
נ"ב לשון הגמ' רב אשי אמר לא מיבעיא קאמר ל"מ בימי אבלו דמדרבנן הוא ושרי אלא אפי' במועד דאיסור מלאכה מדאוריתא במקום פסידא שרו רבנן:
נ"ב בו:
יעמיד בו יותר מדאי יפסיד כצ"ל:
נ"ב והוי מלאכה שלהם:
נ"ב יו"ט:
צ"ל שאינן:
בימי אבלו תא"נ:

דף ה:

נ"ב שני טבחים שני כו':
צ"ל מקבלי:
צ"ל מקבלי:
דמיקרבא כצ"ל:

דף ו.

נ"ב זימניה:
נ"ב נראה שהיתה גירסתו מאן תנא שינוי בדבר האבד במועד כר' יוסי:
כלומר דלא צריך לשנויי כמ"ד כצ"ל:
ולפסידא קטנה לא כצ"ל:
מ"מ בהדיא לא קא שרו כצ"ל:

דף ו:

צ"ל הלוה:

דף ז.

נ"ב אלפסי ישן הג"ה רב חמא שרא לאכונגרי דבי ריש גלותא למיעבד עיבידתו בחולא דמועדא מ"ט דלאו אגרא שקלא שרשויי הוא דמשתרשי ע"כ:
העולה כצ"ל:
לה ללשונו ורבנן מדמו לה כצ"ל:

דף ז:

נ"ב מאי חנות קטנה כצ"ל:

דף ח.

נ"ב וקאי בארבע אמות דידיה:

דף ח:

כוכבא הוה כצ"ל:
נ"ב מתרין ביה:
נ"ב עליה:
נ"ב ס"א ורבנן:

דף ט.

נ"ב ס"א תלמיד:
צ"ל כותיך:

נ"ב מ"ט:

דף יב:

נ"ב ולאחותו:

דף יג.

נ"ב להיות כוחלת ולהיות פוקסת:
נ"ב לו: